

MANIFEST DE L'AJUNTAMENT DE TARRAGONA PEL DIA DE LES DONES (8 DE MARÇ)

Un any més, aprofitem el 8 de març per manifestar les mancances i desigualtats que existeixen durant tot l'any. Administracions públiques, àrees d'igualtat, col·lectius feministes i altres entitats treballem cada dia, de manera transversal, per avançar i aconseguir una societat més justa, que no deixi enrere a ningú. El 8 de març no és el dia de rebre felicitacions per ser dona. El 8 de març és el dia en què hem d'aixecar la veu per fer sentir les nostres reivindicacions.

La bretxa salarial i les desigualtats diverses segueixen presents en l'àmbit laboral, si bé en les feines relacionades amb tasques de cures, la diferència és més evident. Malgrat que la pandèmia ha visibilitzat la importància de les feines de cures, aquestes no han millorat les seves condicions. Hem vist que treballs feminitzats com infermeria, neteja, atenció domiciliària o treballadora de supermercat, han seguit funcionant mentre la resta del món s'aturava. En aquests casos, les dones representen entre el 65% i el 85% del total de persones que s'hi dediquen.

Es tracta de treballs essencials i imprescindibles per mantenir la vida, que s'han precaritzat sistemàticament. Aquesta pandèmia ha evidenciat el valor de la vida i dels treballs que la sostenen. Ara, cal que la societat i les administracions també se n'adonin i els reconeguin com es mereixen.

La COVID-19 i el confinament també han provocat un retrocés de tot el que s'havia avançat en matèria d'igualtat laboral. El teletreball i la tele-educació han dificultat la conciliació laboral i personal, ja que han sobrecarregat de feina les famílies --especialment, les dones--. Encara avui, en moltes llars no es fa un repartiment equitatiu de les tasques domèstiques. Malauradament, les crisis afecten especialment a les persones més vulnerables, i la provocada per l'emergència sanitària no n'ha estat una excepció: famílies monomarentals, familiars a càrrec de persones dependents, dones en situació de violència de gènere, han pogut veure agreujada la seva condició, ja complicada de per si.

La pobresa segueix tenint rostre de dona. Són les dones qui en molts casos ens trobem amb situacions econòmicament més complicades i fràgils. Malgrat això, al mateix temps som qui fem xarxa, qui sosté el teixit social i la vida, quan les famílies travessen dificultats.

En els darrers anys, hem volgut deixar enrere la idea de la dona com a un col·lectiu únic i homogeni. Som diverses i, a la discriminació per raó de gènere, s'hi sumen les raons de l'edat, la classe social, ètnia o nacionalitat, l'aspecte físic, la sexualitat o, simplement, la manca d'encaix en els cànons que estableix la societat. La interseccionalitat és la mirada que recull i té cura d'aquesta diversitat. Una perspectiva necessària per les polítiques feministes, per no deixar cap dona enrere i aconseguir una societat justa per a totes i tots.

Fem una mirada especial cap a les dones que formen part del col·lectiu LGTBI i no binari: lesbianes, bisexuals i altres formes de sexualitats dissidents, que per la seva orientació sexual, segueixen rebent discriminacions en la nostra societat.

I especialment les dones trans. Malauradament, aquest col·lectiu segueix patint discriminacions específiques. En l'àmbit laboral, tenen més dificultat per trobar una feina, per ser reconegudes i respectades com a professionals; pateixen índex de desocupació, i de necessitat d'economia submergida, més alts que la resta de dones, i amb una diferència pràcticament insalvable, respecte als homes. També segueixen patint agressions i amenaces pel fet de ser qui son. Així ho indica la recerca que s'ha fet en aquest camp, a la nostra ciutat. Expressem tot el nostre suport a les dones trans i el nostre rebuig a la transfòbia.

Aquest any tampoc volem oblidar el paper dels homes en la igualtat. Necessitem la vostra complicitat, la vostra solidaritat i el vostre suport, en una lluita que és de millora de la societat. Animem, des d'aquí, a què no sigueu còmplices de la desigualtat, que sigueu aliats del feminisme. Cal deixar de reproduir les actituds masclistes, especialment si sou referents per les generacions que venen; cal denunciar les desigualtats i les discriminacions, cal afavorir les condicions d'igualtat a les empreses; cal participar activament de la corresponsabilitat en la criança i la cura d'altres persones. Aconseguir un futur igualitari i feminista està a les nostres mans, però sobretot a les vostres.

Tots els dies han de ser el 8 de març. L'impuls i la força reivindicativa d'aquest dia ens ha de durar la resta de l'any. Ser fortes, empoderades i unides. La sororitat com a estratègia, com a l'únic camí per la igualtat.